A. D. 1911. Nrus X.

CURRENDA

Rekolekcye dla wychodźców.

Z nadchodzącą zimą wracają znowu do nas te tłumy wychodźców, które z wiosną wyruszyły za granicę dla zarobku, a wracają przeważnie w stanie godnym opłakania. Dusze ich potrzebują kąpieli i to przeważnie gruntownej, aby parafia i proboszczowie przyznać się do nich mogli. Wiem o tem, że wielu z X. X. Proboszczów stara się o to, by powracających wychodźców jak najprędzej pojednać z P. Bogiem przez spowiedź, a przez nauki a nawet rekolekcye tu i ówdzie urządzane usunąć z ich duszy wszystkie te niedobre naleciałości, jakie z zagranicy przywieźli. Niezawsze to jednak wystarcza zwłaszcza dla takich, którym spowszedniały spowiedzi i kazania, a w których duszy nagromadziło się wiele niezdrowego osadu. Tacy potrzebują głębszego wniknięcia w siebie i gruntownego przeglądu duszy, aby się naprawdę odnowili; mogą to tylko znaleść w formalnych rekolekcyach, odprawionych w zupełnem odcięciu od świata. Zeszłoroczna próba, urządzona przez X. X. Misyonarzy w Tarnowie, wypadła nadspodziewanie pomyślnie. Tą udałą próbą zachęcony uprosiłem i w tym roku X. Superyora, aby także w ciągu tej zimy urządził rekolekcye dla naszych wychodźców. Rzeczą będzie X. X. Proboszczów dostarczyć uczestników tych ćwiczeń duchownych przez stosowną zachętę i pośrednictwo w zgłaszaniu.

Dla większej wygody uczestników w tym roku urządzą X. X. Misyonarze 4 serye rekolekcyi i to w następującym porządku:

1-o. W poniedziałek po drugiej niedzieli adwentu, czyli dnia 11. grudnia b. r. wieczorem rozpoczną się rokolekcye dla dziewcząt, a zakończą się dnia 15 grudnia rano wspólną Komunią św.

2-o. Po trzeciej niedzieli adwentowej w poniedziałek t. j. dnia 18. grudnia wieczorem rozpoczną się nauki dla chłopców i mężczyzn, a zakończą się po trzech dniach czyli 21. grudnia rano.

3-o. Trzecia serya będzie znowu dla dziewcząt i zacznie się po świętach dnia 27. grudnia wieczorem, a zakończy się w niedzielę rano 31. grudnia.

4-o. Ostatnia serya dla chłopców rozpocznie się po Nowym Roku we wtorek wieczorem czyli 2. stycznia 1912 i trwać będzie również 3 dni z zakończeniem 6. stycznia rano w uroczystość Trzech Króli.

Z końcem każdej seryi będę udzielał Sakramentu Bierzmowania w kościele X. X. Misyonarzy i to popołudniu w dzień poprzedzający Komunię św. Wobec tego

odpadnie w tym roku doroczne bierzmowanie w katedrze, jakie dla wychodźców odbywać się ma w niedzielę po Nowym Roku. Ktoby pragnął przystąpić do Sakramentu Bierzmowania, może przyłączyć się do jednej z powyższych seryi, choćby nawet nie odprawiał rekolekcyi razem z drugimi.

X. X. Proboszczowie zechcą udzielić powyższej wiadomości swoim parafianom i zachęcić ich do wzięcia udziału w tych rekolekcyach, a to w terminie, który im się wyda dogodniejszym. Następnie zgłaszających się należy donieść do X. Superyora X. X. Misyonarzy w Tarnowie (imiennego wykazu przesyłać nie potrzeba) z dodaniem ilu uczestników i na którą seryę wybiera się do Tarnowa. Doniesienie to należy uczynić dość wcześnie, by X. X. Misyonarze mieli czas przygotować pomieszczenie i stosowne rozdzielenie uczestników. Oczywiście w rekolekcyach mogą brać udział nietylko sami wychodźcy. Warunki uczestnictwa podobne jak w roku ubiegłym.

Żywię nadzieję, że P. Bóg i w tym roku zgotuje mi podobną pociechę, jakiej doznałem w roku ubiegłym na widok licznej gromady wychodźców, odprawiających gorliwie duchowe ćwiczenia.

Z ORDYNARYATU BISKUPIEGO

W Tarnowie, dnia 18. listopada 1911. *† Leon, Bp.*

L. 6202.

Z Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie otrzymaliśmy następujące pismo z prośbą o podanie go do wiadomości P. T. Duchowieństwu:

Otwarcie wystawy współczesnej polskiej sztuki kościelnej im. Piotra Skargi

w Krakowie dnia 2. grudnia 1011 r.

Towarzystwo Przyjaciół Sztuk Pięknych rozpoczęło przed rokiem przygotowania do poważnej Wystawy sztuki kościelnej, którąby dać mogła Duchowieństwu przegląd polskich sił artystycznych.

W tym też celu obok gorącego apelu, skierowanego do polskich artystów dla skłonienia ich do obesłania naszej Wystawy, Towarzystwo ogłosiło następujące konkursy:

1. Na plakietę p. t. „Madonna“;
2. Na obraz „Serca Jezusowego“;
3. Na statuę „Immaculata“;
4. Na obraz religijny o dowolnym temacie.

Wynik tych konkursów nie da się dziś jeszcze wszechstronnie ocenić. Sama liczba prac nadesłanych, między którymi znajdujemy niepoślednie dzieła, wskazuje, że artyści nasi chętnieby oddali swój talent i swe siły na usługi sztuki kościelnej, gdy tylko zostaną zawezwani. Jeżeli są jakie braki czy to pod względem ideowym czy technicznym, nie trudno je wytłomaczyć. Stawiamy dopiero pierwsze kroki na tej niwie zachwaszczonej u nas i nieuprawianej od dawna. Komitet wykonawczy

Wystawy na kilkunastu posiedzeniach zdawał sobie ze wszystkich trudności sprawę, jednakże ważnością celów, dla których pracował, przejęty, wytrwale prowadził prace przygotowawcze do Wystawy, nie przesądzając z góry jej wartości i chociażby wystawa nasza nie stanęła na pożądanym przez nas poziomie, mimo to znaczenie jej przez to zupełnie nie upada. Wyniki ujemne pozostaną dla nas nauką i otworzą nam oczy na tę zaniedbaną gałąź naszej kultury, którą winniśmy przedewszystkiem pielęgnować ku chwale Bożej i każą naprawdę myśleć o naprawie dzisiejszych stosunków. W ten sposób cel Wystawy będzie również osiągnięty, gdyż niczego innego nie pragnęliśmy, jak tylko wprowadzenia rzetelnej sztuki do naszych świątyń, w których ostatniemi czasy rozpanoszyła się tandeta zagraniczna i swojska. Tymczasem spodziewamy się, że Wielebne Duchowieństwo zainteresuje się obecną Wystawą, która mimo wszelkie braki przedstawiać będzie niejeden przedmiot budzący najlepsze nadzieje, a nawet zupełne zadowolenie.

Zwiedzenie wystawy przez jak najliczniejsze zastępy Czcigodnego Duchowieństwa będzie dla Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych pełnem radości uwieńczeniem i nagrodą całorocznych prac przygotowawczych.

W przekonaniu spełnienia czynu ważnego i doniosłego dla sprawy sztuki kościelnej otwiera Towarzystwo Przyjaciół Sztuk Pięknych dnia 2. grudnia b. r. Wystawę, która ma być zarazem uczczeniem wiekopomnej pamięci kaznodziei, pisarza i obywatela, X. Piotra Skargi i zaprasza do jej zwiedzenia Czcigodne Duchowieństwo całej naszej Ojczyzny.

Wystawa obejmować będzie wszystkie przedmioty tak architektury, jak malarstwa i całej sztuki stosowanej w urządzeniu kościoła i potrzebach kultu. Czas trwania Wystawy nie jest zadecydowany; zależeć będzie od frekwencyi i ilości nadesłanych prac. W czasie Wystawy Towarzystwo Przyjaciół Sztuk Pięknych pośredniczyć będzie tak w zakupnie wystawionych dzieł jak przy zamówieniu nowych.

Przygotowany do druku bogato illustrowany katalog Wystawy ma być nietylko przewodnikiem po Wystawie, ale nadto pamiętnikiem tejże i treściowym informatorem w zasadniczych kwestyach sztuki kościelnej. Inseraty zawierać będą instytucye służące rzetelnie naszej sprawie.

Otwarcie Wystawy poprzedzi nabożeństwo w kościele Maryackim.

Szczegóły dokładnego programu podadzą w swoim czasie dzienniki.

L. 6460.

Otrzymaliśmy od Wydziału krajowego we Lwowie rozporządzenie z dnia 19. października b. r. L. W. 82133/11 w sprawie pensyonistów funduszu krajowego, które poniżej podajemy Wielebnemu Duchowieństwu dyecezalnemu do wiadomości i zastósowania się:

W sprawie wypłaty pensyj emerytalnych, wdowich, sierocych i t. p. wprowadził c. k. Rząd — rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 5. czerwca 1909 Dz. u. p. Nr. 85 — od 1. lipca 1909 tę zasadniczą zmianę w poprzednich przepisach, iż zwolnił interesowanych od przekładania na kwitach poświadczeń Urzędów parafialnych co do życia, pobytu, stanu wdowieństwa i niezaopatrzenia.

Gdy obecnie Wydział krajowy postanowił zastosować takie same przepisy do wszystkich pensyonistów krajowych, uprasza uprzejmie Najprzew. Konsystorz:

1. O zawiadomienie o tem wszystkich Urzędów parafialnych;

2. O wydanie polecenia do wszystkich Urzędów parafialnych, ażeby odnośnie do rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu z 5. czerwca 1909 Dz. u. p. Nr. 85. § 3. badały przy sposobności zdarzających się w ich okręgu wypadków śmierci i zaślubin, stosownie do stanowiska osoby zmarłej, względnie stanowiska narzeczonej, czy nie znajdywały się one w tym czasie w poborze pensyi lub zaopatrzenia z funduszu krajowego.

W razie twierdzącym należy o tem z urzędu zawiadomić bezzwłocznie Kasę wypłacającą, gdyby zaś ta nie była znaną, donieść o tem Wydziałowi krajowemu.

Jeżeli nie możnaby stwierdzić, czy dana osoba korzystała z krajowego poboru pensyi emerytalnej, wdowiej lub zaopatrzenia, a jednakże przemawiało by za tem przypuszczenie, wówczas należy zawiadomić o każdym takim wypadku wprost Wydział krajowy.

Mutationes inter Venerabilem Clerum.

Constituti: A. R. D. Pilch Joannes, par. in Olesno, Decanus decanatus Dąbrowaensis; A. R. D. Nikiel Josephus, parochus in Zaborów, Inspector schol. popul. quoad doctrinam religionis per decan. Radłovensem; A. R. D. Muchą Andreas, par. in Okulice, Notarius decan. Radłovensis; R. D. Kloch Josephus, administr vac. benef. in Wojnicz, administr. vac. benef. in Jodłówka Szczepanowska; R. D. Dobrzański Carolus, Coop. Eccl. cathedr., magister cantus in Semin. dioeces.; R. D. administr. vac. benef. in Ocieka.

Instituti: A. R. D. Zaczek Martinus, par. in Jodłówka szczepan., ad benef. in Wojnicz et A. R. D. Piechowicz Josephus, par. in Ocieka, ad benef. in Nockowa.

Praesentatus: A. R. D. Lasak Josephus, par. in Jaślany, ad benef in Wietrzychowice.

Translati: R. Dni Cebula Joannes, Coop. in Olesno, ad Borzęcin; Rogoziński Josephus, Coop. in Borzęcin, ad Dobra; Marczak Michael, Coop. in Dobra, ad Olesno; Jaroch Andreas, Coop. in Podegrodzie, ad Gołkowice polskie qua Corperator expositus et Kaczmarczyk Antonius, Coop. in Zgórsko, ad Wietrzychowice.

Neoordinatus R. D. Lalik Ladislaus applic. ad Zgórsko.

Curat valetudinem: R. D. Pawlik Ignatius, Coop. in Uszew.

Romam studiorum causa discessit: R. D. Stach Petrus, Coop. II. in Zassów.

Z KONSYSTORZA BISKUPIEGO.

W Tarnowie, dnia 22. listopada 1911.

Ks. Dr. Władysław Mysor
Kanclerz.

† Leon
Biskup

Nakładem Kleru Dyecezalnego. Z Drukarni Zygmunta Jelenia w Tarnowie.